

[Nørgaard Sørensen]

resultater viste sig. Det er bemærkelsesværdigt, at det er den mest udsatte gruppe af unge mennesker, man har fået fat i her på det seneste. Man har fået et meget større antal unge mennesker i arbejde eller i uddannelse, man har fået mange flere placeret i det private erhvervsliv, og rent administrativt har man fået etableret et udmærket og godt samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, amter og kommuner og arbejdsformidlere.

Vi synes altså, det er noget uansvarligt, ikke alene over for de unge, der rammes, men så sandelig også på grund af det erfaringsmateriale, forsøgene i øvrigt ville have kunnet give os, hvis de havde fået lov til at fortsætte, og her kan man jo stille det spørgsmål: har regeringen nogle eksempler på i det mere internationale perspektiv, hvor man jo også drøfter ungdomsarbejdsløshed – jeg ved, at statsministeren og regeringen har været repræsenteret på rådsmøder i EF, hvor man har vedtaget, at man sandelig skal gøre noget mere mod ungdomsarbejdsløsheden – nogle forsøgsordninger eller ordninger mod ungdomsarbejdsløsheden, som har givet bedre resultater end de forsøgsordninger, vi har i Århus og i Storstrøms amt? Det tror jeg ikke man har, specielt ikke over for de mest udsatte målgrupper.

Som det er sagt tidligere, er det klart, at disse forsøgsordninger var et led i en samlet socialdemokratisk strategi til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, og her tænker jeg naturligvis på vort ønske om at lade forsøgene afløse af en landsdækkende ordning.

Denne strategi er regeringen åbenbart helt uenig i, og det er naturligvis et politisk slagsmål, vi har taget, og som vi fortsat bliver nødt til at tage, fordi regeringen efter vores opfattelse for tiden gør alt for at slå den strategi, som vi anså for at være fornuftig, i stykker.

Lad så det være. Men så hovedkuls – og det, jeg ikke kan forstå, er, hvorfor venstre, de konservative og andre ikke kan indse det synspunkt – at opgive forsøgene uden politisk eller på anden måde at have afklaret, hvad der skal afløse ungdomsgarantien, synes grotesk. Og når jeg tænker på politisk afklaring, tænker jeg ikke på regeringens interne afklaring af, hvad den eventuelt kunne synes; jeg tænker på folketingets afklaring af dette, og den er i hvert fald ikke kommet

endnu. Derfor synes det grotesk allerede på nuværende tidspunkt at opgive forsøgene.

Jeg skal til sidst bare appellere også til de radikale om måske at være positivt indstillet over for dette. Det er måske for meget for langt. Men det kunne synes, også for det radikale venstre, lidt betænkeligt, hvis et flertal her i folketinget bestående af regeringspartierne, det radikale venstre og fremskridtspartiet virkelig vil holde socialdemokratiet udenfor her og i øvrigt vedtage noget på et ungdomspolitisk område, hvor der i hvert fald aldrig har været tradition for et snævert samarbejde mellem det radikale venstre og fremskridtspartiet.

Karen Højte Jensen (KF):

Den 8. marts drøftede folketinget et beslutningsforslag fra socialdemokratiet om en landsdækkende ungdomsgaranti, et forslag, der i høj grad var inspireret af de to ungdomsgarantiforsøg i Århus og Storstrøms amter. Ved den lejlighed tilkendegav vi, at vi ikke finder, at de to forsøgsresultater har en sådan positiv karakter, at det er rimeligt at bruge dem som helhed som modeller i en landsomfattende indsats for de unge.

Nu ønsker socialdemokratiet, at de to ungdomsgarantiforsøg skal forlænges et år ud over den fastsatte forsøgsperiode. Det kan vi ikke tilslutte os. Det synes, som om socialdemokratiet ikke vil acceptere, at ordningerne er startet som forsøg. Man vil nu prøve at gøre ordningerne permanente. Forsøg etableres nu engang tidsbegrænset og for at afprøve nogle ideer. Dette er sket, der foreligger et omfattende materiale, der belyser indholdet grundigt, og forsøgene har således opfyldt deres rolle. Der er indhøstet en lang række erfaringer, hvoraf en række er nedslående for mange unge. Omkring 50 pct. er arbejdsløse fortsat, efter at de har deltaget i forsøgene. Dertil kommer, at det ikke er rimeligt at udstrække den periode, hvori to amter får en økonomisk positiv særbehandling fra staten i forhold til landets øvrige amter.

Dette skal ikke mindst ses i lyset af, at resultaterne af indsatsen for de unge, der har deltaget i forsøgene i Århus og Storstrøms amter, ikke er markant bedre end resultaterne af indsatsen i de øvrige amter.

Det er således, at forsøgene ikke afvikles, uden at der sættes noget andet i stedet. Rege-